Lietas arhīva Nr. C-2986-22/28
ECLI:LV:RVPT:2022:0214.C30752221.2.S

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 14.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, tiesnese I.Pujate, Abrenes ielā 8, Rīgā, rakstveida procesā izskatīja civillietu AS "MC Finance" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 11.novembrī AS "MC Finance" (turpmāk – prasītājs) iesniedza Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

[1.1] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pamatsummas parādu 2 074,74 *euro*, nolīgtos procentus 65,78 *euro*, papildus izdevumus 696,40 *euro*, tiesāšanās izdevumus un atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus no piedzītās, bet neatmaksātās parāda pamatsummas.

[1.2] Prasība pamatota ar šādiem argumentiem:

- 2018.gada 30.novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts atgriezeniskais finanšu līzinga līgums, ar kuru prasītājs atbildētājas uzdevumā iegādājās savā īpašumā un nodeva atbildētājas turējumā un lietošanā transportlīdzekli *MB C200*, kā arī piešķīra atbildētājai tiesības līzinga objektu izpirkt, veicot līzinga līguma paredzētos maksājumus;
- atbildētāja savlaicīgi neveica līzinga līgumā paredzētos maksājumus, līdz ar to atbildētājai ir jāmaksā prasītājam nokavējuma procenti 0,18 % dienā no nokavētās maksājuma summas par katru nokavēto dienu;
- ņemot vērā to, ka atbildētāja līgumā noteiktajā kārtībā neveica līzinga maksājumus, 2019.gada 24.septembrī līzinga objekts tika pārņemts prasītāja valdījumā. Prasītājs atbilstoši līzinga līguma 10.6.punktā noteiktajam realizēja līzinga objektu un no līzinga objekta pārdošanas ieguva naudas līdzekļus 100,00 *euro*, kas tika novirzīti atbildētājas parāda daļējai dzēšanai.

[1.3] Prasība pamatota ar atsauci uz Civillikuma 1587., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1943., 1946.pantu.

[2] 2021.gada 11.novembrī atbildētājai uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2021.gada 12.decembrim.

Atbildētāja nedz norādītajā termiņā, nedz līdz lietas izskatīšanai pēc būtības nav sniegusi paskaidrojumus par tiesā iesniegto prasības pieteikumu.

[3] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.panta pirmo daļu, lieta nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā 2022.gada 14.februārī, par ko lietas dalībnieki informēti 2022.gada 17.janvārī, vienlaikus nosakot, ka datums, kad noteikta lietas izskatīšana rakstveida procesā, ir uzskatāms par nolēmuma sastādīšanas datumu.

Ņemot vērā to, ka prasības pieteikums nosūtīts atbildētājai ierakstītā pasta sūtījumā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi, kā arī pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, tiesa atzīst, ka puses Civilprocesa likuma 56. un 56.[1] pantā noteiktajā kārtībā ir informētas par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

[3.1] Papildus pierādījumi vai lūgumi līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav iesniegti, kā arī noraidījums tiesnesim nav pieteikts.

[4] Atbilstoši Civilprocesa likuma 208.[1] panta prasībām aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja nav sniegusi rakstveida paskaidrojumus par tiesā iesniegto prasību, kā arī nav izteikusi iebildumus pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā, tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 208.[1] pantā noteiktajam atzīst par iespējamu lietā taisīt aizmugurisku spriedumu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[6] Atbilstoši Civilprocesa likuma 194.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktajam saīsināto spriedumu tiesa sastāda aizmuguriska sprieduma gadījumā, ja tiesa prasību apmierina pilnībā. Saīsināta sprieduma motīvu daļā norāda tikai normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa, kā to noteic šā panta otrā daļa.

[7] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

[8] Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1943.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā paša daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Atbilstoši Civillikuma 1587.panta prasībām tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma. Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1652.panta 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Atbilstoši Civillikuma 1589.panta prasībām vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Atbilstoši Civillikuma 1838.panta prasībām tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība par parāda 2 771,14 *euro* piedziņu no atbildētājas ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1587., 1589., 1652., 1770., 1779., 1793., 1806., 1838., 1943.pantu, piedzenot minēto naudas summu no atbildētājas.

[9] Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, kā to paredz Civillikuma 1756.pants.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par nolīgto procentu 65,78 *euro* piedziņu no atbildētājas ir pamatota un apmierināma, piedzenot minēto summu no atbildētājas.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 348,12 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 *euro*, kurus prasītājs samaksājis, iesniedzot prasības pieteikumu tiesā, piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

[11] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā to, ka tiesa ir atzinusi prasību par pamatotu, prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas sešus procentus no simta gadā no kopējās piedzītās summas 3 190,41 *euro*, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[12] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 189. 204.[1], 208.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, AS "MC Finance", reģistrācijas Nr.40103326532, labā **3 190,41 *euro*** (trīs tūkstoši viens simts deviņdesmit *euro* un četrdesmit viens cents), kas sastāv no:

- parāda 2 771,14 *euro*;
- nolīgtajiem procentiem 65,78 *euro*;
- valsts nodevas 348,12 *euro*;
- ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 5,37 *euro*.

Samaksa prasītājas labā izdarāma kredītiestādē AS "BlueOrange Bank" norēķinu kontā LV42CBBR1122020800010.

Noteikt AS "MC Finance", reģistrācijas Nr.40103326532, tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus – 6 (sešus) % gadā, no kopējās piedzītās naudas summas 3 190,41 *euro*, vienlaikus nosakot, ka atbilstoši Civillikuma 1763.pantā noteiktajam procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Atbildētājs 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Pujate